

33

2/8°

1789

A. 276. a.

22 XII P.-634

A.

K

Wjedowanje

po sbožnym Skončenju

nebo Knesa

Grusta Bohuwjera Jakuba

derje saŕluženeho ewangelsteho Fararja pschi Zyrkwi
ŕw. Michala w Budyschini

Nedželu Sexagesima, 19. Febr. 1854

psched budyskei michalskei Wosadu

djeržane

wot

H. A. Krügarja,

Duchomneho w Borschizy.

218⁰-1789

W Budyschini,
czishecžane pola K. B. Ħiti.

Handwritten text, likely a title or header, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a date or reference number, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a name or location, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a title or header, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a date or reference number, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a name or location, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a title or header, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a date or reference number, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a name or location, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a date or reference number, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a title or header, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a date or reference number, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a name or location, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a date or reference number, appearing as a faint watermark or bleed-through from the reverse side of the page.

Nada bydź swami a Mjer wot Boha, nascheho
Wotza, a teho Knesa Jesom Krysta. Amen.

Lubowani a we Jesuſowym Mieny nutyrnje froma-
dzeni Pscheczeli a Poslucharjo! Pola Prophecy Tere-
miaſa (3, 15) praji ton Knes, nasch Boh: Ja chzu
wam Pastyrjow dacz po mojej Wutrobi, so bych u was
paſli s Wuczbu a s Mudroszju. Schtož ton Knes je ry-
czak, to je won tež dzerzak, a schtož je plubit, to je do-
pelnik. Jasnje a sjawnje je so jeho Sslubenje dopel-
nilo tedom, jako won tym Dwanacze tu Pschikasnju da,
so dyrbja wohn hicz po wschjem Sswjeczi a to Ewangelion
prjedowacz wschitkemu Stworenju. Woni su to czinili a
jako Pastyrjo po Knesowej Wutrobi s Wuczbu a s Mu-
droszju swoje Stadlo paſli. Po Knesowej Wutrobi je
pak kozdy, kiz tak kaz woni jeho lubuje a tak kaz woni
jemu posluschny je. Swoju Wjeru do teho Knesa pak
pokasuju woni stymilej Sslowami: Kneze, komu poj-
dzemy? Ty masch Sslowa wjeczneho Žiwjenja, a my
smy wjerili a posnali, so ty sy Krystus, ton Syn teho
žiweho Boha. Swoju Lubosz wobswjetsja woni stymilej
Sslowom: Kneze, my smy wschitko wopuschezili a sa
tobu schli. A swoju Posluschnosz sjewja woni nam sty-
milej Sslowami: Mischtre, my smy so zyliczku Roz
prozowali a nejsmy niczo nakowili; ale na twoje Sslowo
chzu ja Ssycz pschystreč. S Wuczbu su paſli to Stadlo,
kotrež pschi nich bje, niz se swojej Wuczbu, niz s Wuczbu,
kotruz Sswjet rad ma a plyschi, ale s Knesowej Wuczbu,

stej Wuczbu: so we žanym druhim neje ta Sbožnosz, tež žane druge Meno tym Czlowekam neje date, we kotrymž moža sbožni bycz, kiba jeniczy a šamo lutzj to Meno Jesus; a so my prawt czyneni budžemy s Nady psches Wjeru do nascheho Knesa, a Sbožnika Jesom Krysta, kiž rjeka Sbožnik, dokelž swoj Lud sbožny sczinicz budze wot jich Rjehow. Stej Wuczbu, so, schtuž drugeho lubuje, je Sakon dopelnič, ale so to prawa Lubosz je, kiž neje sawisna, kiž rosnuje neczini, kiž nepyta to Swoje, ale kiž wscho sneše, wscho wjeri, wscheho šo nadzije, wscho psheczerpi. Stej Wuczbu, so tuteho Czasa Czepenje hodue neje teje pschichodneje Krasnoszje, kotraž šo nadnami šjewicz budze, a jeli nascha semska Šjeta teje Kezje roslamana budze, so wot Boha nowe Twarenje mamy, Dom, kiž s Rukomaj neje sczineny, ale kiž wječny je we Nebesach. Woni šu s Mudroszju woboje, Jesušowe Wowzy a Tehnjata, pašli. Zich Mudrosz pak je byla ta, so šu s Modlitwu, s Prostwu a s dobrem Proshenjom to Šymjo Božeho Šłowa rošywali, derje wedziwšchi, so, schtož ton Knes požonuje, je požonowane wječnje. Zich Mudrosz šwjeczi šo steho, so šo šami šwjeru šwuczowachu we Bohabojasnoszi, derje wedziwšchi, so schtuž šam nekhodzi we Saprjeczu šo šameho a teho Šwjeta, a jeho besbožneho Waschnja, nikoho wot Šwjeta k Wjeri do Jesom Krysta pschinesz nebudze. Kajka Mudrosz, so nepšhindžechu swošokymi Šłowami, ale czjereni wot Božeho Ducha s niška precz k Ludu ryczachu, derje wedziwšchi, so psches wabjaze Ryczje czlowškeje Mudroszje Krystušowy Kschiz jenož kniczomu budze sczineny. Tak da šu woni sbojškej Mudroszju a se strowej Wuczbu nesimertne Duszje pašli a koždy Čas wobstajni a nehuczi sawostali we Wjeri, Luboszi a Pošluschnoszi, a šami pschiberali na Škutku teho Knesa a tak byli Pastyrjo po jeho Wutrobi. Ale njett šu woni dojšchi a pschebywaju

tam, dzež po Szylsow Wusnywi wesele Zuje dzerža beš
Pšestacža, a dzež s Zandzelemi spjewaja: Ty, Kneže,
šwjaty, šwjaty, šwjaty sy! Ale dyž woni nas njete šu
wopuszczili, šmy da my njete njedže Stadko beš Pa-
styrjow? Nje, my jo nejsmy! Mamy schak hiszczjen jich
Słowo, a beš Wuczerjow, kiž nam we Zyrkwi a Schuli
prophetiske a japoschtolske Słowo pschpowedacž, wukla-
domacž a wotšicž dyrbjja, ton Knes šwoju Zyrkej hisch-
czen hacž dotal wostajit neje. Džak bydž jemu!

Težž k tebi, ty luba michalska Wosada, je ton Knes
wele šwojich Wotrocžkow šlak, a ty sy jich koždy Čas
s Wesełozju horjewsała, jich cześila a lubowała, a to,
kajž Pišmo praji, jich Džeta dla. Ale ton Knes, kiž
Dželaczerjow wohnszele, jich tež sašo wotwoła, a Boh,
kiž dawa, bere tež sašo. A to sy tež ty, luba michalska
Wosada, psched krotkim Časom k twojej wulkej Boloszi
a klobokemu Žarowanju šhonicž dyrbjala, a hiszczjen je
twoja Wutroba poľna Želenja a Šrudoby.

Ach, ton luby drohi Muž, kotryž na te 27 Ljet jako
evangelski lutherški Prjedar pschi Tvojich Božich Službach
s wesełym Wotewrenjom šwojeho Črta stuteho Božeho
Mješta to Słowo Bože Tebi je prjedował, ton je njete we
Šmerezji wobljednył. Ton, kiž je s Wucžbu a s Mu-
drošju Tebe wele Ljet šwjeru wodžit na tu selenu Paštwu
Božeho Słowa a Tebe šwutrobnje horzej Lubošju ktemu
nesprozniwemu Wojowanju wo tu nesachodnu Kronu teje
Čezje wabit a čjerit, temu spjewaju njete šbožni Zan-
dželjo to wesele Dobycze. Tvoj spytany a šhoneny,
šwjerny spowedny Wotž, Tvoj luby Prjedar, kiž bjesche
mozny k Napominanju a šylny k Trošchtowanju, Tvoj
wutrobnny a tež domjazy Pšecžel nebudže dale wjazy
pschi Wjerowanjach a Porebach, pschi Spowedži a Božim
Šameži, pschi Čečenju a Džeczi pschepšyschenju, ani
pschi žanej drugej Škladnoszi widomnje s Knesowym Žo-

nowanjom psched Tobu stacz. Ton po Czjeli a po Duschi swošebnymi Darami wuhotowany Džjelaczer we Knesowej Winizy, ton bes Szerbami a Njemzami wošokoczeszeny Ssluzomnik Božeho Ssłowa, ton lubowany Mandželsti a šwjerny Nan šwojich Džjeczi nebudze wjazy ktebi pschikhadžowacz, nebudze wjazy pytacz Duschie dobywacz sa Krystuša a jeho Kralestwo.

Ach, wy lube Stawy teje michalskeje Wošady, koždy, kiž dženša Was a wasche Sšylsy widzi, wam šWutrobu rad wjeri, so Wam wot Wutroby dže to Ssłowo: Krona nascheje Łowy je spanyła! Wam je czechko, mi tež! Šchtoha dyrbu dale prajicz? — Kneže, ty šrosemisch wschitke moje Myšlje šdaloka; predy dyžli Ssłowo na moj Zasyk pschindže, laj, Kneže, wješch ty to wschitko. Duž tehodla, šchtož ja štobu rycječ mam, to chzu ja tebi šjewicz njett wtutym šwjatym Wokomiknenju psched twojim Woblecžom we czichej Modlitwi, kotruž ty chzyn nadnje wušlyšhecž. Wobrocžmy šo njett k Modlitwi czicheho Wotzenascha, spjewajmy pak hišcžen predy k Wubudženju wetscheje Nutyrnoszje šteho Kyrluscha 537, 3.

2 Kor. 11, 21–31.

„Na czož pak šchtu krobly je: (ja praju we Re-
 „mudroszi) na to šym tež ja krobly. Woni šu He-
 „brejšzy, ja tež. Woni šu Israelszy, ja tež. Woni
 „šu Abrahamowe Sšymjo, ja tež. Woni šu Kry-
 „stufowi Ssluzomnizy: (ja šupje praju) ja šym derje
 „wjazy. Ja šym šo wjazy prozował, ja šym wjazy
 „Pukow cžerpil, ja šym hušišcho we Zastwach, hušto
 „wšmertych Nusach był. Wot Židow šym pjecz krocž
 „cžerpil šchtyrzeczi Pukow bes jeneho. Ja šym czi krocž
 „šchwikany, junu kamenjowany, czi krocž je šo mi Łodž
 „na Morju rošlamala, Nož a Džen šym šo w Ło-

„bini prozował. Za sym často na Drosy był: ja
 „sym we Strachoszi był na Rjekach, we Strachoszi
 „bes Kubežnikami, we Strachoszi bes Židami, we Stra-
 „choszi bes Bohanami, we Strachoszi we Mjestach,
 „we Strachoszi we Puszini, we Strachoszi na Morju,
 „we Strachoszi bes falschnymi Bratrami; we Prozy
 „a Džjeli, we wele Wachowanju, we Rodzi a Pacz-
 „noszi, wele Boszenju, we Symi a Rahorzi; kiba
 „schtož so hewał stane, so ja schjednje budu nadbje-
 „hany, a so na mni leži schjedna Staroš sa wschje
 „Zyrkwje. Schtu je słaby, so bych ja newošlabnuł?
 „Schtu budže pohorschowany, so bych ja so nepalik?
 „Dyrbuli ja so kwalicz, da chzu so swojeje Słā-
 „boszje kwalicz. Boh a ton Wotz nascheho Knesa Je-
 „som Krysta, kotryž budž kwaleny do Wječnoszje, wie,
 „so ja nekzu.“

Hewał Waschnje neje, so by so schtu sam kwalik;
 to tež nikomu nepschisteji, a je wosche teho we Bozim
 Słowi sakasane. Ale laj, Pawoł kwali so džens sam,
 a to nidžen niz mało, dyž rekne: Na czož pak schtu krobly
 je, na to sym ja tež krobly. Woni su Krystušowi Słu-
 žomnizy, (ja lupje praju) ja sym derje wjazy. Za sym
 so wjazy prozował a namni leži schjedna Staroš sa
 wschje Zyrkwje. Ale won je to tež wjeszje sa nusne sposnał,
 dyž je sam tak jara kwalobnje wot so sameho ryczal.
 A woprawdzi bje tež wulki Czap, so sameho so kwale-
 sche, dokelž jeho wschitzu sa praweho Zaposchtola posnacž
 nechachu; pschetož won bje predy tu Wosjadu teho Knesa
 pscheszjehal, a po swojim Wobroczenju ktemu Knesej
 k Bohanam schoł, wot kotrychž won nezadasche, so dyr-
 beli predy, hacž k Kscheszijanstvu pschistupja, k Židowstvu
 pschistupicz. Dokelž da njeteł njekotři wjericz nochzychu, so
 won dyrbjal prawy a wjerny Zaposchtol teho Knesa bycz.

počasuje won dženša na to, sčto won wscho dzjelał a dokonjał, pscheczerpil a wutrał je, so bychy tak na jeho Skutkach a Czerpjenjach sposnali, so ton Knes sam se swojej Radu a Pomozu snim był je, a so won tehodla sa wjeszi a woprwdzi jeho wjerny a prawy Wuczomnik bycz dyrbi. Won nepyta swoju Czesz, ale Czesz teho Knesa, wot kotrehož won Ssluzbu a japoschtoski Hamt bje dostał, tehodla praji won naposletk: dyrbuli ja so kwalicz, da chzu so swojeje Sslaboszje kwalicz. Ale sčtoha njett steho nawuknemy? Niz, so Wopomnenje Ssluzomnikow Božeho Ssłowa, k kotrychž Džjetu so ton Knes snał je se swojim nadnym Žonowanjom a hewak schelko, pola naš koždy Czaß we Czeszenju stacz dyrbi? Czimny tehodla njett

sławne Wopómnenje swjernih Sslu- žomnikow Božeho Ssłowa

a praschajmy so 1. kajke Prawo my k temu mamy, so jich Wopomnenje sławnje sweczimy? potom 2. chzemy wopomnicz, skajkimi Saczuczemi jich Wopomnenje sweczicz mamy? a naposlijett 3. chzemy to Haj a Hamen wopomnicz, skotrymž my nasche džensnische nutyrne Wopomnenje mamy wobsanfnycz.

Ty pak, o swjaty Wotze, swecz nas we swojej Wjernoszi, twoje Ssłowo je ta Wjernosz.

1.

Pschedewschitkimi Wjezami nech my so praschamy, kajke Prawo mamy, so my Wopomnenje swjernih Ssluzomnikow Božeho Ssłowa sławnje a swjatocznie wobendžemy. — Prawo wjeszi ktemu mamy, mamy schal Božu sławnu Pschikasnju. Dže steji ta pißana? Hžom we jara starych Knihach. W Hjatych Knihach Mojsaßo-

wych steji: Spomn na prjenische Czasy a wopomn, sčto won starym Wotzam czinił je. A Zaposchtol Jakub praji: Smicze, moji Bratsja, sa Snamjo teho Czerpenja a teje Sczerpliwoszje tych Prophetow, kiž su kwam ryczeli w Knesowym Mni. A w Piszi k Hebrejskim rjeka: Spominajce na waschich Wuczerjow, kiž wam Bože Słowo su powedali; ledžbujce na ton Wukhod jich Sadžerjenja a czincze po jich Mjeri. Ale kajzha su to Wuczerjo, na kotrychž my dyrbimy spominacz? To su czi, kiž Bože Słowo nam su pschipowedali a prjedowali. Sjamne je, so dyrbimy wele myšlicž a spominacz na tych šwjatych Prophetow, kiž su wjeszczili wot teje Nady, kotraž nam šo je dostała we tak bohatej Mjeri a Poinoszi. Myšlicž a spominacz mamy stajnje a pschezo na tych hač do Konza šwjernych Zaposchtolow, kotrymž ton Knes šo je šjewicž dał, jako tym predy wuswolonym Šwjetkam wot Boha, kiž snim jydli a pili su, po tem jako won stanul bje wot Morwych. Haj, šwjeru myšlicž a spominacz dyrbimy na wschjech, kiž to Słowo Bože, nech je w Schulach aby w Domach, aby Zyrkwjach nam pschipowedali a naš k Jesusej su pokasowali. Ale czohodla je to Boh chyzł, a nam wot teho šjawnu Pschikasnju dał? Dofelž Boh tež njeschto loschke wot naš žadacz chyzsche. Aby dyrbjalo to woprawdži njeschto czeschke bycz na tych šžakomnej Luboszju šebi myšlicž a spominacz, psches kotrychž Boža Nada naš knowemu duchomnemu Žiwenu je šbudžita? Ty šo praschesch a chzesch wedzić, czohodla Boh je pschikasal, so my na šwojich Wuczerjow dyrbimy myšlicž a spominacz? To je won tak druhich a tež nasche dla chyzł. Czi drusy, to je czi Newjerni a Besbožni dyrbjaja šjawnje widzić, so hiszczjen kšcheszijanski Lud na Semi je, kiž Bože Słowo a Sakramenty lubuje a tych, kiž jemu tošamo pschipowedaju a wudžjeluja, jich Džjeka dla we Česzi ma. Niž šamo Newjerni, ale tež kšcheszijanski Lud ma

Pravo jow na Semi bycz a sjawnje posnacž swoju Wjeru, swoju Lubosz, swoju Nadziju. Wošebi pak je Boh nasche dla chyzl, so dyrbinu na swojich Wuczerjow, wošebi na tych Prophetow, Zaposchtolow a krawnych Sswjetkow Krystusowych so husto dopomnicž dacž. Ach kak sahanibi jich Sswjernosz naschu Neswjernosz, kak wubudzuje, kak pošylnuje, kak troschtuje jich Žiwjenje naschu Wutrobu. Haj, nech my spominany na nich, nech my kedžbujemy na tou Wukhod jich Sadžerzenja a nech čzinimy po jich Wjeri; schak mamy Božu sjawnu Pšchikasnju, so to čzinicž dyrbinu.

Kajke Pravo my dale mamy, so jich Wopomnienie sjawnje šwecžimy? Sšlyschče, woni šu šebi to derje wo nas sašlužili. Wot koho može pak šo njetež społnym Prawom prajicž, so je derje sašluženy Wuczer a duchomny Pastyr? Njedže ton, kiž može, so ja tak praju, s Porstom na to pokasowacž, schto won wscho čzinił, dželak, wustak, wuwedł a dokonjak je? Da by stymi Zaposchtolami s Handrijom, s Philippom a s Nathanaelom jara slje wohladalo, pschetož Płody jich Dželawosžje we šwjatym Pišmi nejšu spomnene. Aby je derje sašluženy Wuczer ton, kiž skoro wot wschitkich kwaleny budže? Da pak by sašo se šwjatym Pawołom slje wohladalo, kiž dženša pišche: ja šym pjecz krocž čerpil schtyrzeczi Bukow bez jeneho. Schtuba da praji nam njetež, schtu prawje derje sašluženy duchomny Pastyr je? Zaposchtol Pawoł šwjetsi a praji: Nicžo šo pak wjazy nepyta na Sastoinikach, hacž jeno, so šwjerni namakani budža. A tajzy šwjerni Sastoinizy a tehodla derje sašluženi duchomni Pastyrjo bjechu woni we Posnacžu a Wusnacžu, kajž jich Sšlowo nam wobšwjetsi: ja šo nehanibuju teho Ewangeliona wot Krysta. Sswjerni bjechu woni we swojim Hamcži a Powołanju, kajž dženša šmy šlyscheli, dyž šwjaty Pawoł praji: Ja šym we Strachosži był na Njekach a bez

Nubežnikami; we Brozy a Dželi, we wele Wachowanju,
 we Łodži a Łacznoszi, wele Poszenju, we Symi a Na-
 hoczi; kiba schtož so hewał stane, so ja schjednje budu
 nadbjehany a so namni ležzi schjedna Starosz sa wschje
 Zyrkwje. Schtu je słaby, so bych ja newoślabnył? Schtu
 budže pohorschowany, so bych ja so nepalił? Šwjerni
 bjechu woni we Łuboszi, pschetož woni nedžeržachu so jenož
 k Stawam swojeho Naroda, ale wot Łubosze k Krystušej
 ktemu pschinuczeni, džechu tež k zysym Ludam a nemodlachu
 so jenož sa Bratrow we Krystušu, ale sdychowachu tež
 sa tych Nepscheczelow teho Kschiza Krystušoweho a pro-
 schachu sa tych, kiž jich twerdže pscheszjehachu a jim wschelku
 Kschiwdu czinjachu. Ale niz jenož woni sami su šwjerni
 namakani, ale pschezo a koždy Čas je ton Knes šwjer-
 nych Pastyrjow a nesprozniwych Džetaczerjow pschi swo-
 jim Stadki jow na Semi mjek. A sa tajkeho šwjerneho
 Sastojnika na Božich Potajnstwach sže Wy teho Neboczic-
 keho, wascheho we tym Knesu wuśneneho ewangelskeho
 Buczerja a duchomneho Pastyrja mjeli, a to se wschjem
 Prawom a Sdobnosziu, pschetož won bje šwjerny Posnajer
 a Busnajer teho Ewangeliona Krystušoweho. Won wam
 neje Bože Słowo tupał, ale tošamo wotšil k sprawnej
 Potuczi a k prawej. Wjeri do Jesom Krysta. Won bjesche
 šwjerny we swojim Hamczi; niz jeno sa swoju Wosadu
 šamu won so starasche, ale tež to Sbožje a Deriehicze
 teho mlodeho šerskeho Luda beš Njemzami bje jemu wulzy
 naležane, a mozesche tał s Pawołom prajicž: ja budu
 schjednje nadbjehany. Tež won bjesche šwjerny we Łu-
 boszi a je koždy Čas wutrobny Džel brał na wschjech
 Podendženjach a Potrechenjach wascheho semskeho a du-
 chomneho Žiwjenja, a je so s Wami weselił, dyž so we-
 šeleschje, a s Wami plakał, dyž plakaschje; a to dawa
 Wam njek Prawo, jeho Wopommenje dženša šjawnje
 šweczič.

Prawo, sjawne Wopomuenje swojich Lubych czinicz
 maja wschitzy, kiz so besobu sprawnje a wutrobnje lu-
 buja, pschetož Luboszi so wobaracz nesme. Wyšlcze na
 Krala Davita a na jeho srudny Kyrlusch, skotrymž won
 tu Šmerez swojeho wutrobnego Pscheczela, Jonathana,
 žarowasche, prajujzy: moj Bratse Jonathane, mi je žel
 tebe, ja sym mjet wulke Wepelje a Spodobanje na tebi!
 Nichton so tedom neje skroblit a swazit, na tajkim jeho
 sjawnym, łobokim Žarowanju so horjedžeržecz, je hanicz
 a delje czinicz, jako by tajke jeho Žarowanje jemu, jako
 Kralej, nepschistojne bylo; pschetož Luboszi nesme nichton
 wobaracz. Spomncze dale na tamnu Marju, kiz Jesu-
 šowej Rosy žabowasche, a kaš ton Knes tedom kтым,
 kiz ju rudžachu, dzesche: wostajcze ju na Pokoj, to je
 wona skhowala k Dnju mojeho Porebanja; pschetož Lu-
 boszi nichton nesme wobaracz. Spomncze tež na tamne
 Žonske, kiz k Rowu kwatachu, Jesušowe Gžjeło žabowacz.
 Tych Wajchtarjow pschi Rowi bjechu czi Sandželjo wo-
 tehнали, czi tam nešlusachu, ale tym Žonskim czi San-
 dželjo šjewjachu, dže Jesus je; pschetož Luboszi nichton
 nesme wobaracz. Šchtuž paš nelubuje, ton tež žane
 Prawo nima, sjawne Wopomuenje semretych, lubych Psche-
 czelow czinicz. Czi Pharisejszy a Pišmawuczeni wusbj-
 howachu a kwalachu na wscho mozne Waschnje tych starych
 Wotžow, ale Jesuš dzesche knim: Bjeda wam Pišmawu-
 czenym a Pharisejskim, wy Ludaškojo, kiz wy tych Prophetow
 Rowy twaricze a czinicze rjane te Rowy tych Prophetow.
 Jako Jesuša s Jerusalemskimi Rotami k Ršchizowanju wohu-
 wedzichu, a Žonske šwele Šsylsami na tutym jeho czesch-
 kim Puczu jeho pschewodzachu, wobroczi won so a dzesche
 knim: wy Džowki Jerusalemske, neplaczcze pschemne, ale
 placzcze šame na so a na wasche Džeczi. Wscho je le-
 žane na šwjatej Luboszi. Džež ta neje, tam wostajmy
 so wscheho sjawneho Wopomuenja. Prajczje šami, kaš

by Wam było, dy by wot waschich Lubych Jedyn ležat
 na smertnych Marach, ale na waschim Gjeszenju a Ža-
 rowanju chyzł sjawny Dziel bradž Gzlowek, kiž predy
 wascheho lubeho Neboczicžkeho je wele tyschit a njewał?
 Nebyschcže Wy prajili: ton bes naš nešluscha! Ale kha
 da njett dženska sWami steji? Maja woni Prawo Wam
 wasche džensnische Želenje a Žarowanje sa sto wsacz?
 Nje, woni žane Prawo ktemu nimaja. Pschetož Wy ne-
 pschindzeczje posdš swaschej Lubosžju, ale Wy sže wascheho
 sbožnje semreteho Pscheczela a duchomneho Pastyrja pschi
 jeho čzielnym Žiwenju wele lubowali, šebi jeho wošoko
 wazili a sWutrobu jemu pschiwisali. Šizom dawno je
 jich wele bes Wami horzo jemu šo džakował, so je Was
 sbojskej Wuczbu a šchesžijanskej Mudrosžju pašł, sWoj-
 sašowym Sakonjom waschu Wutrobu traschit, sKrystu-
 šowym Evangelionom was troschtował, wofschewit a
 pošylit. Psched dwjemaj Łjetomaj Wy jeho 25letny
 Jubel-Sšwedžen we Hamczi swutrobnej Nadosžju šwia-
 tocznje wobendžeschcže. Wulka bje ta Gješ, kotruž tedom
 jemu wopakasaschcže, a njekotryžkuliz je wam tedom šo
 šnadž dziwał a neje wedžit, schto ktemu prajicž. Dženska
 pał wjemy, schto a kał mamy prajicž. To prajimy, schtož
 Jesus junu ktramnej Žonskej džesche: wostajcže ju na Pokoj,
 to je wona kmojemu Porebanju ščinika. To da by było
 to, schtož šo tym prajicž može, kiž chzedža wedžicž, kajke
 Prawo my mamy, so Wopomnenje šwjernych Šlužom-
 nikow Božeho Šłowa sjawnje šwecžimy.

Alle wopomnmy tež njett dale

2.

s kajkimi Sacžucžemi my jich Wopomnenje šwecžicž
 dyrbimy. Nech šo to najpriotžy stane štymi Sacžucžemi
 wutrobneho Rudženja a Želbycža. — Aby nešmjemy pla-
 kacž a šo rudžicž, dyž Ššmercž nam Lubeho wofme? Žako

Jezus pschindze k Rowu Lazara, swojeho Pscheczela, sa-
 plaknu won. Jako swjaty Pawol swoje poplene Słowo
 k tym Kscheszijanam s Ephezy ryczesche, sta so wulki Placz
 wschittlich, a padzechu Pawolej wokolo Schije a wokoschachu
 jeho, najwjazy so srudzichu na tym Słowi, kotrej won
 reknu, so wjazy jeho Wobleczo nebudza woladacz. O
 Smercz, kak horka sy ty, dyz Wutroby wot Wutrobom
 rosnodzielisch! Wy dzenša plakacze, dokelz sze shubili, ko-
 trehoz lubo mjejeschje. Ale neplakajcze sami, ale plakajcze
 tez stymi srudnymi Sawostajenymi, pschetoz Wy budjecze
 derje saso Wuczerja a duchomneho Pastyrja dostacz, woni
 pak niz wjazy swojeho Mandzelskeho, Mana a Bratra.
 Ale plakajmy tez na to łoboke człowske Skazjenje. Psche-
 toz schtuha rachnuje wschittlich tych Wuczerjow, kiz wot
 japoschtolskeho Czasa hacz dotal dzjelawi byli su we Rne-
 fowej Winizy? Ale je tez ljepe na Semi? Ssmymy
 ta krasna Gmena, kotraz nebyła smasana, aby nemjela
 žaneho Smorsta, ani niczeho tajkeho, ale so by swjata a bes
 Poruka byla? Neje žana Newjera, žadyn Njech bes nami
 wjazy knamakanju? Kak łoboke dyrbi to Skazjenje bycz,
 so czi Człowejo tak czeschzy so k Pokuczi k Bohu a Wjeri
 do Jesom Krysta dadza pschivesz a nakasacz? Haj, pla-
 kajmy tez na so samych, so my radšo sjudžimy, dyzli
 samolwimy, derje rycžimy a wschitto k Ljepsemu wobro-
 cžimy; so my skerje Brachi na druhimi wuladamy, dyzli
 sami na sebi. Tez wasch luby Nebocziczki bes Njecha ne-
 bjesche, ale won to jara derje czujesche a wedzische a teho so
 wusna, dyz won s Wami so spowedasche a we swojim a wa-
 schim Weni dzesche: ja khudy, hubeny rjeschny Człoweł!
 Njetk praji Pismo: jeli so so sami sjudžimy, da sjudženi ne-
 budžemy. Ale so my bole pokileni smy k Sjudženju dyzli
 k Samolwenju, to naezini nam dzenša Bolosz a Srudobu.

My sweczimy to Wopommenje swjernych Wotroczkow
 Bozich dale stymi Saczuczemi wutrobneho Džaka pscheczi-

wo temu Knesej, wofcebi sa jeho nadne Sslubenje, dyž praji: Ja sym pola was wschitke Dny, hacž do Skon-
 czenja teho Sswjeta. Taj, Prophetojo, Zaposchtoljo, Pa-
 styrjo a Buczerjo su semreli, ale ton wofchi Pastyr a
 Biskop naschich Duschow nidy newumre, ale je žiwy do
 Wjecznosze. Semszy Buczerjo moza schelko so molicz,
 ale pola Khrystusa a we jeho Sslowi je Wjernosz. Sem-
 szy Buczerjo moza derje swjetsicz wot teho praweho Bucza
 k Sboznoszi a s Łosom wolacz: wjereze do teho Knesa,
 wascheho Boha, da budzecze s Pokojom; wjercze jeho Pro-
 phetam, da budzecze Sbozje mjecz! Ale tu Wjernu woni
 nemoza satozicz; moza derje napominacz: ty dyrbisch Boha
 wofche wscheho lubowacz a twojeho Blischeho jako sam
 so; ale tu Lubosz nemoza plodzicz. Jesus sam pak satozi
 a plodzi woboje, Wjernu a Lubosz. Tehodla dzakujmy
 so jemu! Dzakujmy so pak tez jemu, so won swojich
 Wotroczkow se wschelakimi Darami a Mozami wuhot-
 tuje. Czi Zaposchtoljo nemjejachu wschitzy jenajke
 Dary. Jenemu bje daty Duch swjateho Ssurowenja,
 druhemu Duch mileho Ryczenja, zeczemu Duch Du-
 chow Rosesnacza. Tez nasch Nebocziczki bjesche s wo-
 sebnyimi Darami wot teho Knesa wuhotowany. Won
 wuziwasche smalo Wumjenenjom dobru Strowosz, mjejesche
 Dar dobreje Rycznivosze a bjesche pscheczivo kojzdemu
 pscheczelnu a ponizny. A chzeschli ty wedzicz, sa koho
 Boh jeho stajkimi krasnymi Darami bje wuhotowal? Niz,
 so by jeho Meno bez Sserbami wulke a nesmertne sczi-
 nil, ale so bychu sluzite k Bozej Czeszi a Duschow Sboz-
 noszi. Tehodla Dzak Bohu Knesej dajcze. Dzakujmy
 pak so tez temu Knesej sa tu Radu a sa to Žonowanje,
 skotrymž won so klich Džjelu tak bohacze snal je. Czi
 Zaposchtoljo nejso podarmo dželali. To Ssymjo Bozeho
 Sslowa, kotrež woni swjernu su rospywali, je bohacze
 skhadzalo, so selenilo, kczjelo a Plody pschineško kwjecz-

nemu žiwenu. Schtuha rachnuje wschje te Duschje, kiž psches jich Słowo su sbudžene, dohotowane, pošylnene a sałožene byle? Je to nidžen jich šamšna Sašlužba, Kwalba a Čješ? Nje, pschetož Taposchtol Pawoł praji: Nejistaj niczo, ani ton, kiž schčjepi, ani ton, kiž wobliwa, ale Boh, kiž to Groszenje dawa. Schtož ja šym, to šym s Božeje Rady. Beš bohateho, krasneho Płoda neje wjeszi wostało a prosne šo sašo wrocziło to Słowo teho lubeho Semreteho, a wjeszi tač njekotryž kuliz we tutej Sromadžisni we šwojej Wutrobi praji: tam horzy Džak chzu dawacz temu, kiž Boži Pucz mi pokasa, a šo bych wotrefnył šo štemu, kaž Pscheczal sa Kuku me wša. Ale wasch Neboczizki Wam s Kuku kiwa, jako był Waš wot šo šameho k Bohu chyzł pokasowacz, dyž refne: Niz mi, ale bydž Kwalba Bohu šamemu a Džak sa jeho Radu!

Kaž se Saczuczemi wutrobneho Džaka pscheczimo Bohu, tač tež se Saczuczami wešeteje Nadžije mamy to Wopommenje šwjernych Služomnikow Božeho Słowa czinicž; najpriotzy steje wjestej wešetej Nadžiju, šo Prawych Wopommenje wostane we Žonowanju. Na tym žylym schjerokim Šwjeczi žane šrudnišče Słowo neje, hač dyž šo wot Semreteho refne: won je precž! Boh daj, šo by wot žaneho beš nami we Šmerczi tač nerjekalo. Niz wschitzy nejšu precž. Schtuž psched nami je khodzil we czistej Luboszi, we prawej Wjeri a łobokej Poniznoszi a wutrobnej Pokornoszi, je živy we naschich Wutrobach, hač runje je semrek. Tež twoj luby Neboczizki, šcheszijanška Šmena a Wošada, je hišččen živy a prieduje tač derje we šwojej jako po šwojej Šmerczi. A njetko budžesch ty jeho Pišma šwetschej Nutyrnoszju lasowacz a na kojžde jeho do Knihow šapifane Słowo šwjernišcho kedžbowacz, šebi jo k Wutrobi wsacz a k Šbožu šwojeje nešmertneje Duschje nałozicž. My šo dale nadžijemy we šcheszijanškej Luboszi, šo ma šo njetko derje, šo

na tym Mjeszi pschebywa, dzež ani Srudoba, ani Wo-
lanje, ani Smercz wjazy neje, dzež je Wesełoszje dosz a
luta Rjanosz po Bozej Prawizy wjeznje; pschetož Pišmo
praji: Praježe Prawym, so woni so derje maju, pschetož
woni budža Płod swojich Skutkow wuziwacž. Haj, my
so nadzijamy, so je jeho Duscha njetk stowarschena stej
Boha kwalazej Snytu swjatyh Zandzelow. A na czo
skozujemy tajku swoju Nadziju? Njedzen na jeho dobre
Skutki a jeho Prawdosz, kotruz je czinił a wopokasał?
Nje, Pawoł wuczi nas to prawe Sałoženje tajkeje Nadzije
stymi Słowami, dyž praji: My wjerimy, so psches tu
Radu teho Knesa Jesom Krysta sbožni budžemy, runje
jako tež woni. Haj, my so nadzijemy a troschtujemy so
bekobu jeneho sbožneho Sašowidženja a Woladanja. Tam
budžemy widzić a woladacž tych Prophetow, Zaposchtow,
krawnych Sswjetkow Krystušowych a wschitkich tych, kiž
we tym Knesu su wušnyli, jeli so snimi psches jenajku
Wjeru, Lubosz a Nadziju we Duchu smy sjenoczeni byli.
Ale budžemy my jich tam tež lochzy moz wunamafacž a
sesnacž, dokelž swjaty Jan we swojim Sjewenju praji:
ja widžich wulki Lud, kotrehož nichton nemožesche pscherach-
nowacž se wschitkich Bohanow a Rodow a Ludži a Ryczow,
kiž stejachu psched tym Stołom a psched tym Jehneczom,
a bjechu wobleczeni do bjelych Drastow a mjejachu Palmy
we swojimaj Rukomaj? Czesko to nebudže, pschetož wot
tych, kiž wuczili a wele k Prawdoszi pokasali su, stej pišane,
so budža so swjeczič jako nebeska Zafnosz a jako Wjesdy
stajnje a wjeznje, a wot tych, kotřiž su pschischli swulkeje
Dyschnoszje a su swoje Drasty wumuli a je wubjelili we
tej jehneczowej Krwi, praji Knesowy Duch, so su woni
psched tym Stołom Božim a jemu služu wodnjo a wnozy.

Wopomnmy njetk naposletku tež hišczen.

3.

stajkim Haj a Hamen my swoje dzenšnische Wopommenje dyrbimy wobsanfnyč. Žane Prjedowanje nebudže dzeržane, kotrež by šo sjenym Haj newobsankto; žadyn Wotze nasch nebudže wuspjewany beš teho weseleho Haj a Hamen. Schto je Hamen? Hamen, to je: Haj, Haj, wono šo tak stacž dyrbi. Schtoha pak šo dyrbi stacž? Kotre šu nasche Prjotkwsacja a Wobsanfnenja?

My dženša tak prajimy: nebydžmy jenož tajzy, kiž tych lubych Semretych kwalja a cześja, ale tež tajzy, kiž sa nich we swojich Prostwach a Modlitwach sdychuja. Bože Słowo praji: Cześ, komuž Cześ kłuscha! A schtož je Cześje a Kwalby hodne na Człoweku, to tež chžemy sa kwałobne a cześne posnacž. Ale my nesmjemy tak wumysłeni byč, šo na Jenym wscho kwalimy, na Druhim pak wscho hanimy a nicžo dobre na nim newostajimy; nesmjemy jenož prjotkežanycž a wusbjehowacž tych na woschim Mjeszi, ale my dyrbimy tež cześicž a lubowacž tych na nischim Mjeszi. Wy sže wascheho Neboczičkeho lubowali a cześili, a sže derje na tem czinili, pschetož won bjesche wascheje Cześje dostojny a wascheje Lubosžje hodny duchomny Pastyr; a sže wošebi kwalili jeho rjane Prjedowanja a stym k Posnacžu dali, šo je šo Bože Słowo jimało waschich Wutrobow. Njetk pak praji Bože Słowo: Stwojich Słowow budžesch ty prawy wostacž a stwojich Słowow budžesch ty satamany. Ale schtož pak najbole na tym Neboczičkim bjesche kwalenju, je to, šo šo won neje pschesbjehnył, ale je pschezo jenajki wostak, derjewedziwšchi, šo nejšu to koždy krocž prawe Prjedowanja, kiž wot koždeho budža kwalene, ale šo je to bylo prawje mozne a s Ducha Prjedowanje, wot kotrehož pschi Wotemšchjehicžu koždy melczi a tošamo czišchi a smjerom

we swojej Wutrobi wopomni a rospomni. Nech smy wele bole tajzy, kiz sa swojich duchomnych Wuczerjow so modlja, proscha a sdychuja. Wy kozdu Nedzelu sa swojeho duchomneho Pastyrja sdychujecie, dyz won Wam knowemu Tydzenju s Knesoweho Boltarja: Ton Knes bydz swami! pschwoła a wasche Dziejci we waschim Meni wotmolwja: A swojim Duchom! Ale wy macze tež dale hiszczjen sa nich prosycz, so by chyzl jich Boh sdzerczecz we prawej Wjeri a swjatym Žiwjenju. Pschetoz sa kohož my so nemodlimy, teho my tež nelubujemy; a prajischli ty runje, ja lubuju mojeho mandzelskeho Towarscha, moje Dziejzo, mojeho Bratra, moju Sotru, mojeho Pscheczela, ale sa nich zenje nesdychujesch a so nemodlisch, da praj wot twojeje Luboszie, schtož chzesch, wona žana prawa, wjerna a Bohu spodobna Lubosz neje. A dyz woni njestk su wufnyli, a jich wotemrete Gzielo w Raszczu steji pschi wotewrenym Rowi, da sdychujecie, kaž ktemu bjeschcze napominani pschi Rowi wascheho lubeho Semreteho: Boh bydz nadny jemu a nam!

Nebydźmy jenož Posłucharjo, ale tež Gžinerjo teho Słowa, kotrež woni nam su prjedowali. Posłucharjo su wschelzy. Gzi Ženi runaju so tamnym Atheniskim, kiz kniczomu druhemu hotowi nebjechu, kiba so bychu njeschto nowe ryczeli aby slyscheli. Gzi Drusy su podomni Muzej, kotryž swoje czjelne Wobleczo w Schpihelu woblada, a dyz je so wobladał, precz dze, a sabydze namjeszi, kaž kiz bjesche. Sašo drusy runaju so tamnemu Młodzenzej, kotryž srudny wot Jesusa precz dzjesche, dyz knemu dzjesche: rospshedaj wschitko, schtož masch a poj samnu. Nje, nebydźmy jenož Posłucharjo, ale tež Skutka Gžinerjo; pschetoz schtuž je na Prjedowanje posłuchał, ton wje, schto ma czinicz a czoho so wostajicz. Schtuž pak wje dobre czinicz a neczini, ton ma Nječ; a Jesus, nasch Knes, praji: dy bych ja ne-

pschischoł a jim to neprajik, da bych u žaneho Njecha nemjeli. Njetk pak nemoža sniczim swoj Njeh samolwicj. Ach pschezo a pschezo spominajmy na tamne Słowo: woni nebudža wschitzy, kiz femni: Kneže, Kneže refnu, do nebesteho Kralestwa pschincz; a na tamne: a dy bych mjel wschitku Wjeru a nemjel Lubosze, da bych niczo nebył. Tehodla niz jenož Posłucharjo, tež Czinerjo Božeho Słowa chzemy my bycz.

Nebydźmy jenož jich k Rowu Pschewodzerjo, ale tež Posli wot jich Rowa! Kajke bje to Pschewodzenje, Ssredn Tydžen! Schtuž wulada ton wulki Lud, kiz bje dalofo a schjeroko sem pschischoł na poslene czesne Pschewodzenje teho Neboczickeho ktemu Mjestu teho posleneho czjelneho Wotpoczinka na Semi, ton dyrbesche nusnje we swojej Wutrobi prajicz: Iaj, kak su jeho tak lubo mjeli! Tym predy Kaschca so we Wutrobach wołasche: Spi derje! Tym sesady Kaschca so k Troschtej pschiwołasche: Sašowidzenje! Haj, Boh daj! jene wesle Sašowidzenje we tej czichej sbožnej Wjecznoszi sawschjeh, kotsiz tudy we jenej Wjeri, wjenej Luboszi, wjenej Nadziji romadzje bjechu sjednoczeni. Schto pak to na sebi mjejesche, so tych srudnych Sawostajenych pschewodzichu Wosow a Niszy, Młodzi a Stari, Bohaczi a Rhudzi, Sserbjo a Njemzy? Nebjesche to sjawne Wopokastwo, so Prawych Wopommenje wostane we Žonowanju? Bydźmy pak tež Posli, kiz pschindu wot jich Rowa. Džimy k tym łobofo srudnym Sawostajenym, a refmy knim: Dly smy pobyli po Rowa wascheho Mandzelskeho a Nana, Bratra a Pscheczela; ale wulke sczini so tam nam to Słowo: Schto pytacze wy Žiweho pola Morwych? Džimy k tym, kiz tedom Rhorowatoszje a druheho Sadzjelanja dla na Pschewodzenju sobu dzjel bracz nemožachu a powedajmy jim, dze su jeho položili, a kak smy sej tam we Duchu pschiwołali tamnu Schtuczku: Pomhaj, so moj Row ja tam pola czesnych Ludzi

nam, so bych smjerom w Semi wostał, sbožne Horjestackje dostal! Džimy njetko we swjatej Czischini koždy swoj Bucz dom, we Wutrobi sebi spjewajo: Sso k Smerczi derje hotujmy, my wschitzy runje smertni smy.

Jako Bošot wot Rowa njehduscheho Sobudžielaczerja pschi tutym Božim Domi a lubeho Pscheczela, pschindu tež ja dženša k Tebi, luba Michalska Wošada. Nasch Pscheczel spi. Ale dokelž je wušnył bes popleneho Božmje Prajenja, da ja to njetko sa neho czinju.

Moja luba Michalska Wošada, tak wasch luby Nebocziczki njetk praji: mjej wutrobny Džak sa wscho Dobre, sa wschu Lubosz, sa wschu Sswjernosz, kotruž mi we Žiwenu a tež we Smerczi hiszczjen wopokasala sy; wošebi pak sa to, so ty to Ssłowo Božeho Prjedowanja smojeho Crta horjewsa, niž jako człoweczne, ale kaž tež wopravdži je, jako Bože. Tež psched Božim Chronom hiszczjen budu sa Tebe sdychowacž: swjaty Wotze, swecz jich we swojej Wjernoszi! — Wsmi moj wutrobny Džak tež Ty, praji dale ton njetk sbožnje semrety Pscheczel, Ty moj luby Towarscho, kiž ty na 14 Vjet mi sa lubeho a swjerneho Sobudžielaczerja we Winizy teho Knesa pschi tutej Wošadzi był sy. Sa Twoju Sswjernosz a Lubosz žonui Tebe njetko ton Knes na Czjeli a na Duschi kdothemu, Žonowanja połnemu Pašenju Krystusoweho Stadla tudy na Semi. — Lubosz Lubosz płodzi. Tehodla wutrobny a lubosny Džak tym žyrlwinym Ssłużomnikam pschi tutym Božim Domi, tym schulskim Wuczerjam a tež tym klich Roswucžowanju porucženym Džeežom. Wasch luby Nebocziczki so dženša stym Wam wschitkim derje snatym Kyrluscom wot Was džjeli: Boža Nada pschewodž Was! A kaž wele Was hewał je, kiž Wy so stutemu Božemu Domu dzerzicze, nech sže Starl aby Młodzi, Wulzy aby Maki, Snaczi aby Resnaczi, Was wschitkich ton wasch

we tym Knesnu wuſnemy duchomny Paſtyr a ſpowedny
 Wotz njetk kpoſlenemu hiſczen ſtym Słowom napomina,
 proſy a žonuje: Dziejatka, lubujcze ſo beſobu a —
 mjejcze dobru Noz! Hamen.

Krotka Poweſz wot Žiwjenja a ſbožneho Wunrecza nebo Kn. G. B. Zafuba.

Nebo Kn. Ernſt Bohuwjer Zafub narodzi ſo 16. Febr. 1800
 we Budyſchini. Jeho Nan bjeſche nebo Kn. Jan Jurij Zafub,
 Bjergar na bohatej Haſy; ta nebo Macz paſ Hana, rodžena
 Rychtarez ſ Mjeſta. Dokelž wobuju Starschich wutrobne Žadanje
 bje, ſo by jeju prieninarodženy Eſyn tej Słužbi teho Kneſa ſo
 ſwecził, da wopytowasche won, jako te priene Roſwuczenja we
 Spoczatkach Iſcheſzijanſkeje Wjery a wužitneho Wędzenja wot ſwojeho
 potomneho Pſcheczela a Collegi, nebo Kn. Lubenſkeho a wot Kn.
 Cantora Lehmana doſtał bje, wot Ljeta 1811 wulku Schulu
 naſcheho Mjeſta. Wot ſwojich Wuczerjow ſdobrej Kwalbu wotſal
 puſczeny poda ſo 1819 na woſoku Schulu do Lipſka, ſo by
 ſo tam k duchomnemu Hamtej pſchihotował. Boh žonowasche tež
 tudy jeho Prozu a Sſwjernoſz we Wufnenju tak, ſo won hižom
 jako Młodzenz k natwarenju ſwojich Poſtucharjow Bože Słowo
 pſchipowedacž možeſche, jako won 1822 wot nebo Kn. Primariuſa
 Brücknarja ſa pomozneho Prijedarja do Lubija žadany bu, džež
 won hačž do mateho Roſchka 1824 woſta. Tedy bu won ſa
 Kaptana do Neſwacjidła powołany a mjejeſche tudy to woſebne
 Sbožje, ſo bu wot ſwojeho Kn. Kollegi duch. Hānicha a wot
 Kn. Wuczerja Wannaka wutrobnje lubowany a wot žykeje Wo-
 ſady woſozy czeſzeny. Ale runje tak witany bu won tež wot
 michaſkeje Woſady we Budyſchini, jako won na Žadanje ſwojeho
 lubeho Pſcheczela, nebo Kn. Lubenſkeho to czeſne Powołanje
 k duchomnemu Hamtej we Mjeſzi horjewſa a ſo we Ljeczi 1827

sa popoŋniŋheho Prjedarja pschi michalskim Bozim Domi postajicj da. — 1829 stupi won do swj. mandzelskeho Shtanta s tej cjesnej mlodej Kneźnu, njett pak srudnej sawostajenej Wudowu Karolinu Augustu, rodź. Fischerej s Drazdjan, s kotrejž je won 24 Ljet a 6 Mjesazy we jara sbožomnym Mandzelstwi žiwy był a 2 Ssynow a 3 Džowki ptođit. Jako Kn. Lubenski do njemsteje Žyrkwje sa prijeneho Duchomneho powotany bu, dosta won tu duchomnu Sstuzbu dopoŋniŋheho Prjedarja pschi michalskej Wosadzi, we kotrejž won hacj k swojej Ssmerczi sawosta, tak so je won s Bozej Radu psches 26 Ljet we tutej michalskej Wosadzi dźjetawy był, sžyła pak 30 Ljet we duchomnej Sstuzbi stat. Won bjesche tež wele Ljet Ušesor na tudomnym appellazionskim Ssudnistwi we mandzelskich Naležnosziach, wodžesche to serbske kandidatske Towarstwo a pschihotowa psches swoju Starosž serbskemu mlodemu Ludu bes Njemzami te serbske Bože Sstuzby we Drazdjanach.

Schtož jeho poslenu Khorosž nastupa, da bjesche won nimalie 2 Nedzjelje khorowaty, leny so 1. Febr. twerdžje delje a wumrije po krotkej, cjeschkej Khorosži we Wjeri na swojeho Sbožnika Khrystusa swjatu Sasstuzbu hizom 4. Febr. pschipoŋnju 12. jako bje swoje Žiwenje pschinešt na 54 Ljet bes 12 Dnjow.

Pisma, wot neho wudate, su: Spoczatki tscheszjansteje Wuczby, aby Dr. M. Luthera mały Katechismus; tonšamy we njemskej Nyczi; serbske horne Łuzizy, aby statiski sapis a t. d. ta žyrkwinska Nusa naschich ewangelskich Ssobukscheszjanow; Powesž wot Wustajenja ewangelskich serbskich božich Sstuzbow we Drazdjanach; nasche ewangelske serbske kyrluschowe knihi ic. we dwjemaj Prjedowanjomaj wot G. B. Jakuba a H. A. Krügarja; džakomne dopomnenje na Kn. H. Lubenskeho, we cžjelnej Nyczi wobnowene wot G. B. Jakuba; žnjowe Prjedowanje, džeržane 1842; te žyrkwinske Nuczenja nascheho Gžasa, Prjedowanje 1845; ton Knes je moj Pastyr, Prjedowanje, džeržane we Drazdjanach 1848;

